

De hernieuwde kluistering

Alle zielen die als mens belichaamd, volledig gefaald hebben in deze verlossingsperiode, worden opnieuw gekluisterd in de hardste materie van de nieuwe aarde. De ziel is nu, vanuit haar toestand van vrijheid, verbannen naar de "toestand van de gebonden wil" in de materie en overgeleverd aan de wetten die God Zijn stoffelijke scheppingen gesteld heeft - De genade van God

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.4353 Oplossing - Werk van vernietiging - Hernieuwde kluistering
BD.4374 Zondvloed - Eindtijd - Wereldse vooruitgang
BD.4631 De kwellingen van een hernieuwde kluistering in de materie
BD.4777 De zwaarste straf
BD.4807 Kloof en brug - Hernieuwde kluistering - Kring van stromende liefde
BD.4875 Het geestelijke keerpunt is geen ommekeer maar een hernieuwde kluistering
BD.5983 Het laatste gericht is ook een liefdedaad van God
BD.6317 Hernieuwde gevangenschap
BD.6598 Zaligheid of hernieuwde kluistering - De vrije wil
BD.6638 Over "de hel" - De hernieuwde kluistering - De eindeloze liefde van God
BD.6801 Satanische activiteit in de eindtijd
BD.7493 Het wijzen op het einde - De hernieuwde kluistering
BD.7611 Scheiding der geesten - Het einde van een aards tijdperk
BD.7756 Het einde van een verlossingsperiode en het begin van een nieuwe
BD.7875 Hernieuwde kluistering - Motivering van de ongewone openbaringen
BD.7997 Kringloop - Beëindiging van een verlossingsperiode
BD.8219 Het "rechtzetten" van het geestelijke aan het einde
BD.8427 De lage geestestoestand van de mensen vereist een einde
BD.8430 De hernieuwde kluistering is onafwendbaar voor de aanhangers van Gods tegenstander
BD.8511 Kunnen de uiteengevallen partikeltjes lijden?
BD.8603 Het lot van de God loochenaars
BD.8656 God voert Zijn heilsplan door

BD.4353

25 juni 1948

Oplossing - Werk van vernietiging - Hernieuwde kluistering

In een wereld van haat en liefdeloosheid kan er geen geestelijke vooruitgang meer opgemerkt worden en de aarde mist haar eigenlijke doel, namelijk het in haar belichaamde geestelijke tot een ontwikkeling omhoog te helpen. Bijgevolg is dus de tijd gekomen waarin de menigvuldige scheppingen die dit doel zouden moeten vervullen opgelost worden, en het geestelijke vrijgeven ten behoeve van nieuwe vormen.

Maar voor de mensheid betekent deze oplossing een val uit de alreeds beklommen hoogte in de diepste diepte. Het betekent een terugval in de hardste materie en een tweede gang door alle scheppingswerken op de nieuwe aarde.

De mensen zijn door hun gebrek aan liefde volledig onwetend. Zij hebben voor hetgeen voor hen ligt geen begrip en zij hebben ook geen zin daarover na te denken, als hun de kennis daarover ter overweging gegeven wordt. Zij houden zich niet bezig met geestelijke problemen, en dit is evenzo een teken dat de tijd van de ontbinding van de oude aarde gekomen is. En zij zijn ook voor generlei uitleg toegankelijk. Zij leven alleen voor hun wereldse interesses en wijzen ieder geestelijk gesprek af, en daarom leveren vermaningen en waarschuwingen geen resultaat op.

Maar wanneer elke mogelijkheid wegvalt om een geestelijke verandering op aarde te bereiken, als een geestelijke ervaring helemaal niet in aanmerking komt, dan is er alleen nog maar een algeheel verval te verwachten. Dat zal God echter niet laten gebeuren want Hij vormt tevoren de aarde om, wat wel met een werk van algehele vernietiging gepaard gaat, maar in het plan van eeuwigheid is voorzien. Het volledig ontaarde mensengeslacht, dat wil zeggen: het daarin gebonden geestelijke wordt weer de mogelijkheid gegeven tot een opwaartse ontwikkeling, omdat Gods liefde niets geheel en al laat vallen - al verzet het zich ook helemaal tegen Hem.

De laatste vernietiging van de aarde zal daarom tegelijk een daad van grootste barmhartigheid zijn, maar ze zal onherroepelijk plaatsvinden om een nog steeds dieper wegzinken van de mensen te verhinderen. Want zij hebben in hun liefdeloosheid al iedere verbinding met God verbroken en de kloof tussen Hem en hen verwijd, zodat hun de kracht ontbreekt zich opwaarts te ontwikkelen.

En daarom komt God hen te hulp. Hij berooft hen van de uiterlijke vorm en bindt het geestelijke opnieuw. Daardoor kan de eindeloos wijde kloof die door de vrije wil van de mensen tot stand is gebracht weer smaller gemaakt worden in een "je moet" toestand. Zodat daardoor het geestelijke in een gebonden toestand God weer

nader komt en het eenmaal weer de mogelijkheid wordt gegeven de vrijheid van wil goed te gebruiken om tot God te geraken, al is het ook na een eindeloos lange tijd.

Amen

BD.4374

13 juli 1948

Zondvloed - Eindtijd - Wereldse vooruitgang

Net zoals in de tijd van de zondvloed zal het ook kort voor het einde zijn. De mensen zullen verslaafd zijn aan alle wereldse geneugten en hun lichamelijke lusten en verdorvenheden botvieren. Zij zullen een zedeloze en immorele levenswandel leiden en hun gedachten niet naar boven keren, naar Hem die de Heer is van hemel en aarde, want zij zullen geen geloof meer hebben. Er zal een geestelijk dieptepunt zijn zoals nog nooit bereikt is sinds het begin van deze ontwikkelingsperiode. Honend en lasterend zullen zij tegenover de weinige gelovigen staan, hen vijandig behandelen en vervolgen en hun alles onthouden wat zij voor hun levensonderhoud nodig hebben. Zij zelf echter zullen zwelgen en brassen, leven en liefhebben, maar hun liefde zal een verkeerde, hun levenswandel een valse zijn, want het zijn duivelsdienaren die in de laatste tijd de aarde bevolken en de ontbinding van de aarde zal een einde maken aan deze toestand die geen opwaartse ontwikkeling van de mensen meer toelaat.

Het is een tijd van zondigheid zoals men zich niet erger kan indenken. God zal geheel verdrongen worden en die in Hem geloven zal men naar het leven staan. En deze tijd zal God zelf beëindigen en de laatste dag zal plotseling en onverwacht komen, midden in de vreugderoos van de wereld waarin de mensen in de laatste tijd voortdurend leven. Daarom zal van tevoren een schijnbare opleving te zien zijn. Al het wereldse zal de mensen aangeboden worden. Het verlangen naar de wereld zal overdreven sterk zijn en gewetenloos zal een ieder zichzelf verschaffen waar zijn zintuigen naar verlangen. Het zal een strijd zijn van het sterke tegen het zwakke, en overwinnaar is hij die zonder enige liefde zich toe-eigent wat hem niet toebehoort. Want hij heeft satan zelf als weldoener die hem materieel begunstigt en tot verhoogd levensgenot aanzet.

De zonde zal de overhand nemen en het gericht zal losbreken wanneer niemand het vermoedt. Want de mensen moeten van de aardbodem gevaagd worden als zij op deze trede van ontwikkeling zijn aangekomen, omdat zij dan ware duivelsdienaren geworden zijn en God totaal verloochenen. En dan komt voor alle zondaren het uur van de verantwoording. Dan komt de dag van de gerechtigheid Gods. Dan komt de dag van het gericht voor al diegenen die aan Gods tegenstander toebehoren en de

dag van de beloning voor de weinige Godsgetrouwen die standhielden en aan de verzoeken van de wereld niet ten offer zijn gevallen, zoals het verkondigd is in woord en geschrift. Een verlossingsperiode loopt ten einde omdat de mensheid rijp is voor de ondergang.

Amen

BD.4631

8 mei 1949

De kwellingen van een hernieuwde kluistering in de materie

Met woorden kunnen u de kwellingen niet beschreven worden die een hernieuwde kluistering in de harde materie voor het geestelijke betekenen, want het is een toestand die voor het menselijke verstand onbegrijpelijk is. Het geestelijke ervaart zichzelf als reëel, en toch kan het zijn wil niet gebruiken waarvan het zich bewust is als bewijs van zijn werkelijk bestaan. Het geestelijke is gekluisterd en was oorspronkelijk geschapen als iets dat vrij kon werken. Daarom betekent nu zijn onmacht, zijn krachteloosheid en zijn gekluisterde toestand onuitsprekelijke kwellingen voor het geestelijke, die het veeleer weerstrevend in plaats van gewillig maken zich onder Gods wil te buigen. De mensheid is in het bezit van een vrije wil en gaat deze kwellende toestand tegemoet.

Zij zou nog voldoende tijd hebben dit noodlot van zich af te wenden, maar deze toestand is door geen enkele voorstelling van mensen die weten, bevattelijk of duidelijk te maken. En het geloof in een vergelding, in een voortleven van de ziel ontbreekt haar geheel, waardoor met onderrichting niets bereikt kan worden. En daarom is de nood waarin de zielen van de meeste mensen zich bevinden onuitsprekelijk groot. Nog is de mens heer over de schepping. Hij staat er in zekere mate boven en kan zich de schepping ten nutte maken naar zijn wil. Maar eens zal hij zelf weer een stukje schepping zijn, aanvankelijk een dood onbeweeglijk ding dat benut kan worden maar ook onbenut kan blijven voor ondenkbaar lange tijd. Eens zal hij ver achter staan bij wat hij nu is. En er zal een eindeloos lange tijd vergaan tot hij zich weer opwaarts ontwikkeld heeft tot mens, tot het wezen dat met een vrije wil begaafd is en de kracht bezit deze wil te gebruiken. Door hoeveel periodes het geestelijke echter heen moet gaan, hoeveel kwalen het moet dulden en welke bezigheden het in gebonden toestand moet uitvoeren, kan een mens niet begrijpen en is daarom voor hem ongelofelijk. En toch draagt hij zelf de verantwoording voor het lot van zijn ziel na de dood. Nog heeft hij de mogelijkheid om werken van liefde te verrichten die dit bittere lot van hem afwenden. Nog heeft hij de gelegenheid kennis te nemen van Gods wil door het aanhoren van het goddelijke woord. En als hij deze wil nakomt verandert het wezen geheel en maakt

hij aanspraak op een toestand van licht en op de vrijheid na zijn lichamelijke dood. Nog kan de mens zijn verstand gebruiken en nadenken over zichzelf, zijn Schepper van eeuwigheid en zijn aardse levensdoel. En als hij maar wil zal hij ook kunnen geloven.

God wendt zich met Zijn genade tot alle mensen en geeft hun een duwtje om in de juiste richting te gaan en de juiste weg te kiezen. Biedt de mens geen tegenstand, dan laat hij zich op de juiste weg zetten, en het ware doel is hem verzekerd. Maar God respecteert ook de weerstand, dat wil zeggen: Hij dwingt de mens niet tegen zijn wil. Maar daartegenover draagt de mens ook de verantwoording voor zijn ziel, en hij bereidt haar het lot dat uitermate kwellend is. Zij moet tot haar onuitsprekelijk verdriet de weg van de hernieuwde kluistering gaan, want de genade van God mag niet afgewezen worden omdat dit ook een afwijzen van Zijn liefde betekent. Het is derhalve verwijdering van het geestelijke van God, in plaats van nadering tot Hem, wat bedoeling en einddoel van het aardse leven is. In de eindtijd bewandelen maar weinig mensen de juiste weg. En daarom is de nood enorm groot en vereist dringend hulp. Daarom moet van de zijde der dienaren van God op aarde gewag gemaakt worden van het verschrikkelijke lot dat de menselijke ziel te wachten staat, als zij zichzelf niet verandert in de laatste tijd voor het einde. Het einde moet hun steeds weer voorgesteld worden als vlak bij, want de tijd gaat snel en de grootste inspanning is geboden om van de ondergang nog zielen te redden die zulke vermaningen en waarschuwingen aannemen, en hun wil naar het goede keren. Want de dag zal onverwachts komen en ontelbaar veel mensen in het verderf storten, in de dood, dat wil zeggen: in een gebonden toestand waaruit zij zich pas na een eindeloos lange tijd kunnen vrijmaken. Mensen, laat u toch waarschuwen, want het gaat om de eeuwigheid. Het gaat om uzelf, om uw zielen die in het grootste gevaar zijn en toch nog gered kunnen worden, als u van goede wil bent.

Amen

BD.4777

10 november 1949

De zwaarste straf

Gekluisterd te worden in de hardste materie is de zwaarste straf, die een geestelijk wezen kan treffen dat al als mens belichaamd op de aarde was. De ontelbare scheppingen zijn al bewijs genoeg dat talloze wezens weer hun weg van ontwikkeling moeten beginnen, want zolang het geestelijke het nodig heeft zich te ontwikkelen - zullen er ook aardse, stoffelijke, scheppingen zijn die voor het geestelijke als dragers dienen, en het de ontwikkeling mogelijk maken door de veelzijdigheid en verscheidenheid van hun vorm, al naar gelang gedaante en hardere

of zachtere substantie. Zolang deze scheppingen niet ophouden te bestaan is ook het geestelijke niet verlost.

Gedurende de tijd van een verlossingsperiode kan het geestelijke zich uit de hardste materie omhoog ontwikkeld hebben tot en met de mens, want deze mogelijkheid bestaat. Maar daartoe is het opgeven van de weerstand in een vastgestelde tijd nodig, wat evenzeer mogelijk is, echter veelal op de hardnekkigheid van het geestelijke schipbreuk lijdt, dat aanvankelijk zo weerspanning is tegen God dat eeuwigheden kunnen vergaan tot deze weerstand gebroken of verzwakt is. Scheppingen die voor het menselijk oog, vaak voor een eindeloos lange tijd, onveranderlijk schijnen, geven blijk van deze weerstand. Ook de scheppingen die in zekere zin de korsten van de aarde vormen en een gewelddadig oplossen door de goddelijke wil ervaren, moet de mogelijkheid tot ontwikkeling van het geestelijke gegeven worden.

En voor dit geestelijke is dus één verlossingsperiode niet voldoende. Toch bespeurt het in het einde van dit tijdperk het oproer in het heelal en heeft nu zelf belangstelling voor een nieuwe vorm, en de weerstand tegen God wordt minder omdat het Zijn ontzaglijke kracht en macht gaat bemerken. En God houdt rekening met dit verlangen en lost aan het einde van de periode alle scheppingen op, wat dus nu een keerpunt voor het geestelijke betekent dat eeuwigheden lang werkeloos gebonden was in het binnenste van de aarde.

Het geestelijke is nu bereid te dienen en wordt in de uiterlijke vorm ingelijfd die een, al is het aanvankelijk maar minimale bezigheid, toelaat. En de ontwikkelingsgang begint nu over de aarde en leidt ook zeker tot de belichaming als mens, al is het pas na een heel lange tijd. Dit is een verklaring te meer voor de op komst zijnde verwoesting van de aarde, die in het eeuwige heilsplan is voorzien en ofschoon vele mensenlevens er aan ten offer vallen, betekent dit voor het geestelijke verlossing, dat het bestaan in andere nieuwe vormen uiterst verlangend tegemoet ziet.

Amen

BD.4807

30 december 1949

Kloof en brug - Hernieuwde kluistering - Kring van stromende liefde

De kloof tussen de mensheid en Mij wordt steeds groter, want voortdurend wordt het aantal van hen die overtuigd in Mij geloven minder. Voortdurend zwakker wordt de kracht van mijn "vertegenwoordigers" op aarde die wel in mijn naam spreken, maar geen verbreiders van de zuivere waarheid zijn.

Steeds meer mensen vallen af van het geloof en keren zich naar hem die mijn tegenstander is. Zij wenden zich tot de wereld, die zijn rijk is, en vergroten zo de afstand tot Mij die zij moeten verkleinen tijdens hun aardse leven. Zij verwijderen zich van Mij en verbreden de kloof die hen van Mij scheidt. Maar dit gaat alleen tot aan een zekere grens, want als die grens overschreden is waar de kracht van mijn liefde hen niet meer bereikt, verhardt het geestelijke in de mensen weer tot vaste substantie. Maar zolang de aarde nog bestaat worden ook de van Mij afvallige mensen nog door de band van mijn stromende liefde omvat, terwijl het daar buiten treden ook het uiteen vallen van de vormen betekent die het geestelijke in zich bergen. Het betekent de dood van de mensen alsook van de dieren, het betekent een ontbinding van de schepping en een opnieuw vormgeven daarvan.

En geen wezen kan zich ongestraft van Mij verwijderen, want het verliest zijn leven als het Mij verliest. Dus moet, wie in leven wil blijven ook naar Mij streven en zoeken. Hij moet proberen tot Mij te gaan en zodoende de kloof tussen Mij en zichzelf kleiner te maken.

Maar waar geen geloof is aan Mij als Vader en Schepper van eeuwigheid, daar is ook geen weg over de kloof, want de brug die tot Mij voert is onzichtbaar. Alleen het geloof maakt ook die brug zichtbaar, want het geloof in Mij is ook de aanleiding tot Mij te roepen. Het geloof in Mij voert ook tot het gebed en dat is de zekerste brug tot Mij.

Tallose mensen lopen aan die brug voorbij. Ook zij die "leider" willen zijn vinden vaak zelf deze brug niet omdat hun woorden zonder leven zijn. Omdat ze wegen gaan die niet als brug kunnen dienen, wegen, die altijd weer naar de uitgang terug voeren omdat het woorden zijn die tijdens het bidden niet uit het hart komen, en daarom ook mijn oor niet beroeren. De brug die de enige weg is die over de kloof tot Mij voert wordt dus niet betreden.

Eenmaal echter zal ook deze brug er niet meer zijn, want als de mijnen er zijn overgegaan is het voor de anderen te laat. Dan is elke weg afgesneden en dan is er geen redding meer voor hen die achtergebleven zijn. Dan zal de afgrond hen verzwelgen, dan zal de aarde ze opnemen, dan zal alles dat niet de weg omhoog ging maar zelf de diepte zocht, weer tot harde materie worden.

Amen

BD.4875

5 april 1950

Het geestelijke keerpunt is geen ommekeer, maar een hernieuwde kluistering

Een ontwikkeling omhoog is op deze aarde niet meer mogelijk. Zelfs op dezelfde hoogte blijven de mensen niet staan maar zinken steeds dieper naar beneden. Zij drijven oeverloos af en verwijderen zich zo ver van Mij dat zij krachteloos door het aardse leven gaan, waardoor dit ook geheel nutteloos is. En daarom is er ook een grote verandering nodig om het wegzinken van het geestelijke in de mensheid te stoppen, om een nieuwe weg te banen die weer omhoog voert.

U mensen bent niet bekend met mijn heilsplan, behalve de weinige aan wie Ik Mij openbaar. Maar u zou daarvan kennis kunnen verkrijgen als u de vraag zou bezig houden, wat er aan het hele gebeuren om u heen ten grondslag ligt. Uw vragen luiden echter anders. Uw vragen hebben alleen betrekking op aardse voordelen, op de middelen grote winst te behalen aan aardse goederen. U breidt uw kennis alleen uit op dat gebied en laat al het geestelijke buiten beschouwing. U zult daarom echter ook verrast zijn over wat er in de komende tijd gaat gebeuren, u zult er geen verklaring voor vinden als u ze verstandelijk zoekt op te lossen.

De kennis van mijn heilsplan echter zou alles voor u verklaren. De kennis van mijn heilsplan van eeuwigheid laat u alles met een ander gezicht zien en uw verantwoordelijkheidsgevoel zou gewekt worden, omdat u het lot van uw ziel na de dood bepaalt door uw levenswandel. Er zou dan nog van een kleine opleving gesproken kunnen worden, ofschoon ook maar weinigen het ernstig nemen wat hun door de wetenden als verklaring aangeboden wordt. En daarom beëindig Ik een ontwikkelingsperiode en laat een nieuwe beginnen.

Dit is wel als een keerpunt te bezien maar niet als een ommekeer, of als een plotselinge opbloei in de ontwikkeling van het geestelijke. Het is veelmeer een totaal falen enerzijds en het scheppen van geheel nieuwe ontwikkelingsmogelijkheden anderzijds. Wat in de oude ontwikkelingsperiode gefaald heeft begint weer in de diepste diepte zijn ontwikkelingsgang, het zet dus niet een afgebroken louteringsproces voort. Juist daarom is ook de tijd voor het einde van deze periode zo uitermate belangrijk, want zij bepaalt het lot van onuitsprekelijk veel zielen tot leven of dood. Een voortbestaan van deze aarde zou in geen geval voor deze zielen bevorderlijk zijn, omdat zij de verbinding met Mij al lang verbroken hebben. Zij zijn dus geheel zonder geloof, en in zo'n toestand kunnen zij ook de genade niet benutten die hun een geestelijke vooruitgang zou kunnen verzekeren.

En toch wordt tot aan het einde nog iedere poging aangewend de afzonderlijke zielen te redden, dat wil zeggen: hen op hun bestemming opmerkzaam te maken. Maar zij kunnen tegen hun wil in geen ondersteuning verkrijgen en hun wil streeft omlaag, hij laat zich uitsluitend leiden door de materie, waarin het nog op het laagste

niveau van ontwikkeling staande geestelijke zich bevindt. Maar Ik houd steeds rekening met de wil van het geestelijke, aan dit valt ten deel wat het begeert.

Zodoende wordt de harde materie weer het omhulsel van datgene wat al het laatste stadium van ontwikkeling bereikt had, en de zielen van de van Mij geheel verwijderde schepselen worden opnieuw gekluisterd in de scheppingen van de nieuwe aarde. En altijd moet de mensen dit ontzettende lot voorgehouden worden, steeds weer moeten ze in kennis gesteld worden van mijn eeuwig heilsplan, omdat het de tijd van het einde is, daar ieder mens zich van de grote verantwoording bewust moet worden die hij tegenover zijn ziel heeft - omdat hij de laatste tijd nog kan benutten tot redding van zijn ziel als hij daartoe de wil heeft.

Hij moet weten dat het einde komt en wat dit einde voor zijn ziel betekent. Hij moet weten dat er geen uitstel meer is, maar dat vervuld wordt wat zieners en profeten aangekondigd hebben sinds het begin van deze verlossingsperiode. Dat onherroepelijk het einde komt en daarmee ook het laatste gericht waar beslist wordt over leven en dood, over licht en duisternis, over loon en straf, over hel en verdoemenis, paradijs en zaligheid.

Amen

BD.5983

23 juni 1954

Het laatste gericht is ook een liefdedaad van God

Het laatste gericht moet eveneens als een liefdedaad van God beschouwd worden, want ook daaraan ligt de verdere ontwikkeling van het geestelijke ten grondslag, dat gefaald heeft in zijn laatste levensproef op aarde, en dat in een nieuw voltooiingsproces ingepast moet worden om eenmaal het laatste doel te bereiken. Het laatste gericht is zodoende een definitief ordenen van wat in wanorde is geraakt, het is een recht zetten en invoegen in uiteenlopende vormen die samenhangen met de graad van rijpheid van het geestelijke. Het is de beëindiging van een ontwikkelingsperiode en het begin van een nieuwe naar mijn plan van eeuwigheid, waaraan de diepste wijsheid en liefde ten grondslag ligt. Want ook een "oordelende" God blijft een God van liefde, omdat mijn rechtvaardigheid alleen kan werken zoals mijn liefde vaststelt dat het voor het geestelijke nuttig is en toch vereffendend voor het verkeerde denken en handelen van de mensen die aan dit gericht ten prooi vallen. Ook de grootste schuld moet op de een of andere manier verzoend worden, als ze niet in de handen van Hem gegeven zou worden die zich zelf als zoenoffer opgeofferd heeft. Er moet een vereffening tot stand komen om deze grote schuld te verminderen. En dit gericht zorgt nu juist voor deze vereffening, voor het plaatsen

van de schuldige in de toestand waarin hij weer de schuld moet aflossen omdat hij vrijwillig het geschenk van een verzoening niet aannam.

Het laatste gericht is dus geenszins een act van goddelijke toorn. Het is alleen een daad van liefde waarin ook mijn rechtvaardigheid tot uitdrukking komt, daar deze niet uitgeschakeld kan worden bij een Wezen dat geheel volmaakt is. Ik zou weliswaar ieder afzonderlijk mijn rechtvaardigheid kunnen laten voelen en als het ware iedere zondaar onmiddellijk kunnen straffen, maar dat komt niet overeen met mijn wijsheid - en ook mijn liefde zou waarschijnlijk niet kunnen worden beseft - want Ik ben uitermate lankmoedig en geduldig. Ik stel een gericht zoals dit aan het eind van een ontwikkelingsperiode zo lang als mogelijk is uit, om eerst nog mensen voor Mij te winnen. Ik houd mijn beschermende hand ook boven de onrechtvaardigen en bozen, omdat Ik ze met mijn liefde wil overwinnen en niet als straffende God door hen gevreesd wil worden. Is echter het tijdstip gekomen waarop Ik de ordening herstel omdat een vrijwillige terugkeer tot Mij geheel zonder uitzicht is, dan moet ook mijn liefde schijnbaar terugtreden. En nochtans is die alleen de drijvende kracht.

Mijn liefde maakt een einde aan een satanische toestand en verhindert mijn tegenstander de verdere verwoestende activiteiten. Ik red de zielen van de val in de diepste diepten. Ik kluister ze opnieuw in de harde materie en voeg ze op die manier weer in in het ontwikkelingsproces, een vonnis dat weer alleen de verlossing tot doel heeft en niet de eeuwige dood. En dat bewijst temeer mijn liefde voor alles wat Ik geschapen heb, voor alles wat "dood" is en tot het eeuwige leven moet komen.

Amen

BD.6317

21 juli 1955

Hernieuwde gevangenschap

Wat u mensen te wachten staat als u zich niet verandert, kan u niet zwart genoeg voorgeschilderd worden, want het overtreft al het aards voorstelbare. Het is voor u mensen zo verschrikkelijk omdat u de reeds verkregen mate van vrijheid weer moet opgeven, omdat u opnieuw gekluisterd wordt en u zich weer eindeloze tijden in gevangenschap bevindt totdat u eens weer hetzelfde lot als nu ten deel valt, dat u als mens weer over de aarde gaat. Maar al wordt uw lot u nog zo erg voorgesteld, u laat zich daardoor niet raken. En toch zou u dat lot nog kunnen ontgaan als u mijn woorden ter harte zou willen nemen en uzelf veranderen. Want Ik verlang alleen de verandering van uw wezen. Ik verlang alleen dat u mensen onder elkaar uw gezindheid verandert, dat u elkaar helpt in plaats van bestrijdt en vijandig bejegt,

dat de een de ander gelukkig maakt en liefde geeft in plaats van elkaar alleen maar kwaad aan te doen en de haat in u te versterken. Ik verlang alleen dat een ieder zich ijverig bezighoudt met onbaatzuchtige naastenliefde. Dan verandert heel zijn wezen en dan treedt de mens in verbinding met Mij zelf, en het gevaar van een hernieuwde kluistering na het einde van deze aarde is voor hem geweken.

En al wilt u niet geloven wat u te wachten staat, toch moest u proberen uzelf te veranderen. Want ook in aards opzicht zou een levenswandel in liefde al een gunstige uitwerking hebben. En uw leven op aarde zou veel gemakkelijker zijn, omdat u dan over een kracht zou beschikken die bij de liefdeloos denkende en handelende mens ontbreekt. Steeds weer kan wat u te wachten staat als een ontzettende belevenis aan u worden voorgesteld waaraan u zelf ten offer valt. En steeds moet u tot liefdewerken worden aangespoord, wilt u dit verschrikkelijke lot ontgaan. Als het u moeilijk valt te geloven, dan zult u toch nog een leven in liefde kunnen leiden. En het zal dan spoedig tot zekerheid voor u worden wat u niet geloven wilt, omdat dan uw geest verlicht is door de liefde. En u zult dan duidelijk het onvermijdelijke gevolg van de overtreding van de wettelijke orde inzien, omdat u dan oorzaak en uitwerking zult kunnen nagaan van elk gebeuren en alle belevissen. Maar wie onverschillig blijft bij de vermaningen en waarschuwingen, die zal dat ondervinden wat hij kon afwenden. En hij zal zelf het slachtoffer van zijn eigen liefdeloze levenswandel zijn. Want alle kracht wordt hem ontnomen en als krachteloze substantie zal zijn ziel weer verharden. De hardste materie zal zijn wezen weer insluiten, en om hiervan vrij te komen, zijn weer eindeloos lange tijden nodig om uiteindelijk hetzelfde niveau te bereiken waarop u zich nu bevindt. Een eindeloze kringloop zal zich herhalen, tot u zichzelf daaruit bevrijdt door een bewust aansturen op Mij en doordat u zich bewust bij Mij aansluit. Dan pas is de gang door de materie volbracht en de weg in het geestelijke rijk voor u gewaarborgd.

U zou dit nu al kunnen bereiken als u maar wilde doen wat mijn wil is: dat u zich door werken van liefde vrij maakt van alle ketenen. Dat u in Mij gelooft en de verbinding met Mij zoekt en tot stand brengt juist door werken van liefde. U zult dit kunnen doen zolang u zich nog op de aarde bevindt en de levenskracht u nog ter beschikking staat, maar u hebt daarvoor nog maar heel weinig tijd. Benut die tijd goed en geloof mijn woorden. Geloof dat u een ontzettend lot wacht en ga dit lot bewust uit de weg doordat u zich inspant juist en rechtvaardig te leven en onzelfzuchtige naastenliefde te beoefenen. Het is een dringende waarschuwing die Ik uit een met liefde vervuld hart laat horen. Bekeert u voordat het te laat is. Denk aan Mij en denk aan uw naaste in liefde, opdat u vrij wordt en het komende niet hoeft te vrezen.

Amen

BD.6598

18 juli 1956

Zaligheid of hernieuwde kluistering - De vrije wil

Wat ook uw streven op aarde mag zijn, het zal aan u vervuld worden. Want naar geheel uw begeren zal u gegeven worden als uw aards leven ten einde is. Gooi uw verlangen geestelijke goederen dan zal het geestelijke rijk u deze volop bieden waren alleen aardse rijkdommen uw begeerte, dan zal de aarde u ook weer opnemen. De materie die u nastreefde zal dan weer uw omhulsel worden zoals ze geweest is voor ondenkbare tijden. Altijd echter heeft u voor uzelf dat lot geschapen dat u na uw sterven ten deel valt.

Wanneer echter u de genade ten deel valt nog voor het einde van deze aarde opgeroepen te worden, dan is u nog een korte tijd toegestaan waarin u nog het aardse begeren kunt afleggen, waarin geestelijke goederen u nog een keer aangeboden worden die u dan alleen hoeft vast te pakken - om ze ook in bezit te kunnen nemen tot uw heil.

Maar weer is het uw vrije wil of u deze laatste genaden nog benut of aan u voorbij laat gaan, en dan onherroepelijk weer in aardse scheppingen ingelijfd wordt, omdat u het niet anders wilt. Zalig kunt u alleen zijn in het bezit van geestelijke goederen, dat is mijn voortdurende vermanende en waarschuwendende roep die voor alle mensen geldt zolang zij nog op de aarde vertoeven. U allen zult de gevolgen van uw aardse leven moeten dragen, want het is de wet van de eeuwige ordening die ook mijn liefde niet ongedaan kan maken. Ik kan niet uit genade de zaligheid bereiden aan hen die tegen mijn wil en tegen mijn orde in leven op de aarde, die dienaren zijn van de wereld en daarom de aanspraak op een zalig geestelijk rijk verspelen.

Zolang deze aarde nog bestaat is ook de bron van mijn genade nog geopend, zowel op aarde alsook in het geestelijke rijk. En alle verkeerd denkende en verkeerd levende zielen kunnen die genaden verkrijgen, maar alle behouden ook de vrije wil.

Maar nog bestaat de mogelijkheid om de wil te veranderen. Nog worden aan de dwalenden, zij het op aarde of ook in het hiernamaals, liefdevolle aanwijzingen gegeven zich over hun eigenlijke opgave te bezinnen. Nog is de geestelijke wereld ijverig bezig zich toegang te verschaffen tot de gedachten van de mensen op aarde, zoals ook de lichtwezens in het hiernamaals de zielen benaderen. Zij allen proberen de gedachten van de zielen juist te leiden, hun ogen naar Mij toe te wenden en een verlangen naar "licht" in hen op te wekken, opdat zij daar niet voorbijgaan waar de bron van genade zich voor hen opent en waaruit zij nu kunnen putten tot heil van hun ziel.

Maar ook deze genadetijd gaat voorbij en dan komt onherroepelijk de dag waarop iedere ziel gegeven wordt wat zij begeert. En wie nooit aandacht besteedde aan geestelijke goederen zal met lege handen vertrekken en een ontzettend lot op zich moeten nemen. Want dan is een verlossingsperiode ten einde gelopen en dan breekt een eindeloos lange nacht aan voor die wezens, van wie de wil verkeerd gericht was.

Maar een onvermoede zaligheid is hun toegedacht die naar Mij streefden en daarom aardse goederen veracht hebben. Het rijk hierna echter zal evenzo alleen nog een rijk van zaligheid zijn, want al het onzalige moet weer de ontwikkelingsgang gaan in onuitsprekelijke kwelling, om eens weer tot de vrijheid te geraken. Eenmaal komt voor alle wezens weer de vrije keus, en het ligt bij hen zelf of zij die tijd van kwellingen verlengen of in korte tijd al ingaan tot de zaligheid. Allen worden geholpen het doel te bereiken want mijn genaden stort Ik onbeperkt uit, en wie die genaden gebruikt is van alle nood en kwelling bevrijd.

Amen

BD.6638

7 september 1956

Over "de hel" - De hernieuwde kluistering - De eindeloze liefde van God

Ook het verwerpelijkste schepsel is een kind van mijn liefde. Daarom geldt mijn zorg voor hem ook onverminderd, zodat het eenmaal naar Mij terugkeert, ofschoon het een veel langere weg zal moeten gaan om zich aan Mij en mijn Oerwezen aan te passen. Ik laat het niet vallen, en wat van mijn kant uit kan geschieden dat doe Ik om dit schepsel bij te staan - opdat het zichzelf doorziet en verandert. Maar de afstand tot Mij is vaak zo groot dat de tegenkracht een veel grotere invloed uitoefent, en mijn liefdestraling daarom onwerkzaam blijft. En daarom kan het ook eeuwigheden duren totdat het iets nader tot Mij komt, maar nooit geef Ik het op.

Als er nu van een "hel" wordt gesproken, dan is dit de concentratie van zulke afkeurenswaardige schepselen in het rijk hierna - die reeds het aardse leven met negatief gevolg afgelegd hebben en ook in hiernamaals steeds dieper zijn gezonken, omdat zij zich opnieuw aan mijn tegenstander hebben overgegeven. Voordat nu een hernieuwde kluistering in de aardse scheppingen plaats vindt, dat altijd het begin van een nieuwe verlossingsperiode betekent, bevinden deze wezens zich als aanhangers van satan in sferen waarin zij zich door hun slechte hartstochten laten beheersen, waar zij elkaar allerlei kwaad aandoen en er daarom steeds ruzie en strijd is. Zij proberen steeds weer de zwakkere wezens binnen hun bereik te trekken en doen in opdracht van mijn tegenstander alles, wat hen steeds dieper laat wegzinken.

Het zijn dus geen "begrensde oorden", de hel is overal waar zich zulke diep gezonken wezens verzamelen, waar zij tegen elkaar woeden. Om welke reden ook op de aarde van "hel" en "helse toestanden" gesproken kan worden, waar mensen met duivelse gezindheid elkaar haat toedragen en op iedere manier onheil stichten.

En toch zijn al deze wezens mijn schepselen waarover Ik Mij ontferm, en die Ik van hun zonde en gebondenheid aan mijn tegenstander zou willen bevrijden. Zij staan nog geheel en al onder de invloed van hem die zich boven Mij verhief, en die ook alle door hem geschapen wezens tegen Mij opzette - zodat zij ook afvielen en onzalig zijn geworden. Maar het waren ook mijn kinderen die mijn kracht liet ontstaan die onbelemmerd door mijn tegenstander stroomde, en hem dan in staat stelde tot het scheppen van die wezens. Daarom is mijn liefde ook voor die schepselen bestemd, al zijn ze nog zo diep gezonken. Dit is voor u mensen nu ook weer een verklaring waarom er weer een nieuwe schepping van de aarde tot stand moet komen. Ik denk evenzeer aan die ongelukzalige schepselen in de diepste diepten als aan de mensen op de aarde. Ook hen die al eindeloos lang smachten in de macht van mijn tegenstander wil Ik weer de weg effenen. Ik wil ze hem ontnemen en opnieuw kluisteren in de vaste vorm, zodat ook hun weg weer opwaarts gaat en hun tegenstand langzaam afneemt die zij Mij nog in de sterkste mate bieden.

De liefde tot de gezonken wezens is onveranderd en zal nooit minder worden. Anders echter dan door een hernieuwde kluistering in de scheppingen is mijn liefde niet aan te tonen, en op een andere wijze is er ook geen resultaat of een terugkeer mogelijk, en daaruit resulteert ook de noodzakelijkheid van een omvorming van het aardoppervlak - zoals Ik die u steeds weer verkondig. Het is alleen liefde die Mij tot mijn werken en besturen in het heelal beheerst, ook als u mensen daarin geen liefde kunt herkennen. Eens zult u mijn heilsplan begrijpen en Hem lof en dank zingen die ook u weggevoerd heeft uit nacht en dood. Die alle wezens zalig wil maken, die uit Hem zijn voortgekomen en die ook met onveranderlijke liefde hen gedenkt die Zijn hulp het dringendst nodig hebben, omdat Zijn tegenstander hen geketend houdt.

Amen

BD.6801

8 april 1957

Satanische activiteit in de eindtijd

Alle demonen zijn losgelaten in de laatste tijd voor het einde. De hel heeft de laagste geesten uitgespuwd en de vorst van de duisternis geeft hun zijn gedachten in, zodat zij vernietigend zullen werken op de aarde onder de mensen. En u mensen bevindt zich midden in zijn grondgebied en u bent gestadig in gevaar door de helse machten

verslonden te worden, Maar zij kunnen u niet dwingen. Altijd nog bent u het zelf die hun bezigheid toelaat, maar u zou zich ook kunnen verweren tegen hun aanvallen en bent waarlijk niet onbeschermd aan hen overgeleverd, omdat de goede geestelijke wereld u evengoed ter zijde staat en slechts wacht op uw roep om hulp om u bij te kunnen staan.

De hel is losgelaten want Gods tegenstander weet dat hij niet veel tijd meer heeft, en hij benut deze laatste tijd werkelijk op iedere manier. Vele helse krachten nemen bezit van de mensen als zij zich niet verweren, als zij zich zelfs verheugen over het optreden van de duistere wereld. De demonen zoeken huns gelijken te beheersen, zij nemen hun lichaam in bezit en realiseren werkelijk satanische dingen. En dat is ook een zeker teken van het einde want zij hebben vaak een makkelijk spel. De mensen gaan al te gewillig op hun voorstellen in en zij voeren ook gewetenloos uit wat zij van hen verlangen. De vorst der duisternis heeft werkelijk grote macht over de mensen verkregen en daarom worden zijn activiteiten steeds openlijker, omdat hij gelooft de uiteindelijke overwinning in de strijd tegen God te kunnen behalen.

Daarom zal hij ook alles doen om de mensen tegen God op te hitsen, en hij zal niet schuwen ook hen te bedreigen die voor God willen werken. Hij zal ze grote moeilijkheden berokkenen door zijn handlangers opdat zij het geloof in God zullen verliezen, en hij zal proberen ieder van God uitgaand licht te doven omdat zijn verwaandheid geen grenzen kent. En zo matigt hij zich zodanig veel tegenover God aan, dat de Heer aan zijn activiteiten een spoedig einde maakt.

Maar de mensen worden in deze strijd betrokken en zij moeten zich daarin waarmaken, want zij zijn niet zonder kennis van Gods liefde en macht en zij kunnen Hem in iedere nood om hulp en bescherming aanroepen die hun dan ook zeker verleend wordt. Dus behoeft geen mens de komende nood en verdrukkingen van de kant der duistere wereld te vrezen omdat de weg tot God voor ieder openstaat, en geen mens gehinderd kan worden die te gaan.

En het demonische drijven is ook door iedereen makkelijk in te zien en kan hem te denken geven, en waar een goede wil is vallen zulke machten vergeefs aan omdat de goeden aan Gods zijde staan en dat daarom de lichtwereld een muur om hen vormt. U mensen moet wel voorzichtig zijn en altijd waakzaam, maar u hoeft niet angstig te zijn; want uw goede wil verdrijft alle gevaar of weert het af. Daarom ligt het alleen aan u zelf waarheen zich deze wil richt. Elke blik die u in het rijk van de tegenstander werpt bemerken zijn vazallen, en zij lokken u steeds meer op hun terrein. Daarom is grote oplettendheid geboden, maar ook al degenen zijn verzekerd van kracht om te weerstaan die dit ook ernstig willen.

U kunt wel in verzoeking worden gebracht maar niet gedwongen worden. Toch zal het een strijd zijn en blijven voor u, die God trouw wilt blijven, en hij zal tot het

einde door blijven gaan. Maar u kunt hem weerstaan en als overwinnaar te voorschijn komen, want u heeft evenveel bescherming en hulp van Gods kant te verwachten als Zijn tegenstander invloed op u krijgt. Maar u beslist zelf aan wie u het grootste recht toekent.

De activiteiten van de hel en haar machten zullen overal te herkennen zijn, en meer dan ooit laten de mensen er zich door beheersen en geven zich daaraan over. Daarom is nu de tijd gekomen waarin God zelf aan de activiteiten van Zijn tegenstander een einde maakt en hem en zijn aanhang ketent, opdat er weer vrede is onder de mensen die van goede wil zijn.

Amen

BD.7493

3 januari 1960

Het wijzen op het einde - De hernieuwde kluistering

Het is aan u mensen voldoende verkondigd welke tijden u tegemoet gaat. U bent steeds vermaand en gewaarschuwd uw levenshouding daarop in te stellen en ze te veranderen in een God welgevallige levenswandel. U bent altijd geweest op het grote gevaar waarin uw ziel zich bevindt als zij plotseling het aardse leven moet opgeven, en ingaat door de poort der eeuwigheid. En het nabij zijnde gericht is u aangekondigd: de geestelijke en aardse verandering van de aarde. U bent evenzo opmerkzaam gemaakt op de hernieuwde kluistering alsook op de dag van het gericht. U bent gemaand tot ijverige zielenarbeid om dit lot van de hernieuwde kluistering van u af te wenden, u luistert er wel naar en toch gelooft u niet in ernst dat het voorspelde werkelijkheid zou kunnen worden.

U leeft zonder geloof en u heeft daarom geen verantwoordelijkheidsgevoel tegenover uw ziel, die zich in de grootste nood bevindt. Maar nog blijft haar wat tijd, voldoende om haar nog een graad van rijpheid op te leveren, als dit ernstig nagestreefd zou worden. Het geloof ontbreekt de mensen, zelfs de gelovigen koesteren lichte twijfel als hun het nabije einde verkondigd wordt, zelfs de gelovigen willen niet accepteren wat hun over het einde gezegd wordt ofschoon het van boven geschiedt. En de vrije wil moet u gelaten worden, want u mag niet tot geloven gedwongen worden. En daarom gaan de dagen voorbij zonder voor u iets op te leveren, zolang u niet uit uzelf naar de geestelijke rijpheid streeft.

Dan echter twijfelt u niet meer aan wat u voorspeld werd, want zodra u uit eigen vrije wil geestelijk bezig bent, wordt voor u ook al datgene wat u moet geloven tot zekerheid. En dan kunt u ook overtuigd aan uw medemensen verkondigen hoe laat het is; en hoe dichtbij het einde.

Alleen hij die daar zelf van overtuigd is kan ook met overtuiging praten over het einde en over wat de mensheid te wachten staat. Echter maar weinigen geloven dat het einde nabij is, zij herkennen het aan de tekenen des tijds en zij zijn in staat het te herkennen omdat zij alles geestelijk beschouwen en daarom ook de tijd van het einde voor gekomen houden. U mensen moet allen aan deze tekenen aandacht schenken die lang van tevoren aangekondigd zijn, want u zult dan ook beseffen in welk uur u leeft en het zou u dan ook niet zwaar vallen in een einde te geloven en in alles wat met dit einde samenhangt.

Er blijft voor u allen niet veel tijd meer over, of u het geloven wilt of niet. De gelovige echter zal proberen uit deze kennis nog een geestelijk voordeel te behalen, terwijl de ongelovige ook de laatste tijd onbenut laat voor zijn ziel, wat hem eenmaal bitter berouwen zal als hem niet ook nog de hernieuwde kluistering beschoren is. Een lot dat zo ontzettend is dat de mens alles zou moeten doen om het te ontgaan.

Daarom ook wordt hem daarover altijd weer kennis geschonken en wordt hem het weten gegeven wat er met die zielen gebeurt die te kort schieten in hun aardse leven en niet meer in het rijk hierna worden opgenomen, omdat de tijd is afgelopen. Deze kennis moet hen aanzetten tot ijverige zielenarbeid. Heel weinig mensen echter geloven daaraan en bewezen mag het hun niet worden.

Daarom lopen talrijke zielen gevaar dat ze hun aardse leven verliezen en dat tegelijkertijd ook nog hun geestelijke substanties opgelost worden, en weer een nieuwe ontwikkelingsgang moeten gaan door de scheppingen van de nieuwe aarde. Zij zouden nog in de laatste tijd dit gevaar van zich af kunnen wenden, maar zij moeten vrijwillig werken aan zichzelf. En zij moeten, als zij menen niet te kunnen geloven, rekening houden met de mogelijkheid dat wat hun verkondigd werd waar is - en daaraan beantwoordend dan ook leven. Want daardoor zouden zij een aanzienlijke winst kunnen boeken voor hun zielen, en zodoende niet verloren gaan als de dag van het gericht is gekomen.

Amen

BD.7611

30 mei 1960

Scheiding der geesten - Het einde van een aards tijdperk

De gang als mens door het aardse leven is de laatste ontwikkelingsfase op de ontwikkelingsgang van de eens gevallen oergeest op deze aarde. Die gang is de afsluiting van een tijd die aan dit geestelijke werd toegestaan voor zijn opwaartse ontwikkeling. Het is de afsluiting van een periode waarin de oergeest weer zijn volmaaktheid kan bereiken, als hij die laatste fase, dat wil zeggen: het stadium als

mens, nuttig gebruikt en zijn wil juist richt. Hij kan dus zijn doel bereiken en volledig vergeestelijkt weer in dat rijk binnengaan waarvan hij eens is uitgegaan. Hij kan tot het "licht" terugkeren, tot de Oerbron van eeuwigheid, tot de Vader uit wie hij als diens scheepsel eens is voortgekomen.

Maar hoe kort deze aardse levenstijd ook is in vergelijking met de eindeloos lange tijd van voorontwikkeling, toch bestaat het grote gevaar dat de mens opnieuw weer zijn wil misbruikt, dat hij niet naar de voleinding streeft maar weer afglijdt naar de diepte. En omdat dit zijn vrije wil is wordt hem dat ook niet belet, zoals hij omgekeerd ook niet gedwongen kan worden zijn wil juist te richten.

Het gaat er dus om een tweede keer zijn wil te beproeven, en hij moet deze proef afleggen als mens. Anders zou zijn gang door het aardse leven vergeefs zijn, wat ook een hernieuwde kluistering in de materie ten gevolg kan hebben als hem niet nog de laatste genade toegestaan is in het hiernamaals langzaam hoger te stijgen, echter onder veel moeilijker omstandigheden dan op de aarde.

Zolang een aards tijdperk nog niet is afgesloten bestaat ook deze mogelijkheid, omdat altijd nog het rijk hierna open staat voor die zielen die onvoltooid van deze aarde scheiden. Maar de poorten tot het rijk hierna zullen zich sluiten zodra deze verlossingsperiode afloopt en er weer een nieuwe begint. Want het beëindigen van een oud tijdperk betekent ook een volledige scheiding der geesten, het betekent een opnieuw ordenen van al het geestelijke in die uiterlijke vormen of scheppingen die beantwoorden aan zijn ontwikkelingsgraad. En ook in de laatste tijd zal de hel alles uitspuwen ten behoeve van de hernieuwde kluistering, dan zal ook iedere mogelijkheid in het rijk hierna voorbij zijn om zich trapsgewijs te ontwikkelen. Daarom wordt er van tevoren nog veel verlossingsarbeid verricht om ook uit de diepte nog veel zielen te redden voor een tweede kluistering in de materie. Er zal een grote schifting zijn in het hiernamaals en op aarde. En als de mensen op aarde zouden bedenken hoever zij al gevorderd zijn en hoe kort zij voor hun voleinding staan, dan zouden zij waarlijk al hun kracht aanwenden om die korte tijd nog te benutten die hun nog over blijft voor het einde.

Maar zij nemen niets ernstig, wat hun daarover ook ter overweging gegeven wordt. Zij benutten de tijd niet om hun doel te bereiken en de laatste genade, van belichaming als mens, gaat zonder resultaat aan hen voorbij. Want ook alle genademiddelen die hun mijn liefde doet toekomen worden of niet aangenomen of niet gebruikt. En een eindeloos lang ontwikkelingsproces loopt ten einde zonder resultaat voor de menselijke ziel, voor de eens gevallen oergeest die tot God terug moet keren.

De mensen kunnen echter alleen maar vermaand en gewaarschuwd worden, en dat geschiedt in hoge mate door het goddelijke woord dat vanuit den hoge de mensen

wordt doorgegeven als ongewoon genademiddel van de overgrote liefde van God. En alle mensen worden aangesproken en behoeven alleen maar hart en oren te openen om de kracht van het goddelijke woord ook te bemerken, en in zekerheid opwaarts te gaan. Ieder mens heeft dus de mogelijkheid "kracht" te halen, maar hij moet van goede wil zijn en trachten het doel van zijn aardse leven te vervullen. Hij moet in de korte tijd tot aan het eind van zijn leven bewust leven, hij moet de wil van Hem vervullen willen die hem het leven gaf en zich aan Hem overgeven en Hem bidden om genade en kracht. En dan zal hij ook zijn doel bereiken, want deze bede zal altijd vervuld worden en God zal ieder zegenen die Hem om kracht en genade vraagt - en zijn aardse weg zal niet vergeefs zijn.

Amen

BD.7756

26 november 1960

Het einde van een verlossingsperiode en het begin van een nieuwe

In deze verlossingsperiode zal er geen geestelijke ommekeer meer plaats vinden, want het geloof in Mij is bij de mensen verloren gegaan. En al wordt mijn evangelie nog uitgedragen in de hele wereld, toch zullen het er altijd maar weinigen zijn die het aannemen. Maar steeds meer mensen zullen afvallen wier geloof alleen maar een vormgeloof is, en die alleen nog maar een duw nodig hebben om het geheel weg te gooien als er een geloofsbeslissing van hen wordt verlangd.

Het is maar een kleine kudde die een levend geloof heeft en in het hart de verbinding met Mij herstelt. Het zijn slechts weinig mensen die met Mij omgang hebben zoals kinderen met hun vader. En die zullen ook altijd mijn zichtbare hulp ervaren als zij in nood geraken doordat zij openlijk voor Mij uitkomen, want zij zijn van binnen overtuigd en hebben dus ook een levend geloof. Maar hun getal zal niet veel groter worden.

En de geloofsstrijd die overal gevoerd wordt en die in zijn begin ook al overal herkenbaar is, zal het aantal gelovigen nog verkleinen. Want dan is een ieder bereid Mij op te geven ter wille van aards gewin, maar de moed voor Mij te strijden brengen zij niet op omdat hun het levend geloof ontbreekt. Daarom zal de aarde op het laatst haar doel niet meer vervullen, bevorderlijk te zijn voor de geestelijke voltooiing van de zielen der mensen. De gang over de aarde van de meeste mensen is nutteloos omdat hij de zielen niet die rijpheid oplevert waarvoor zij op de aarde vertoeven; maar de ontwikkeling van het geestelijke moet doorgaan.

Daarom moet de aarde weer klaar gemaakt worden, opdat zij een scholingsplaats voor het geestelijke blijven en worden kan, zoals het steeds haar bestemming was

en is. Daarom loopt deze verlossingsperiode ten einde en begint er een nieuw tijdperk. Nieuwe scheppingen nemen het geestelijke op dat in zijn ontwikkeling gehinderd werd, wat eerst een oplossen van scheppingen vereist opdat het gebonden geestelijke vrij wordt - en weer opnieuw in een andere vorm ingepast kan worden.

Daarom moeten de mensen met een spoedig einde rekening houden, en zij die op aarde gefaald hebben moeten opnieuw gekluisterd worden in de scheppingen op de nieuwe aarde. En wanneer men verwacht dat de geestelijke houding van de mensen op deze aarde nog zou kunnen veranderen, dat zij tot een levend geloof in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk zouden kunnen komen en door dit geloof een nieuw leven zouden leiden met geestelijk gerichte vermogens en aspiraties, dan zullen dat alleen maar wensen blijven in de gedachten van enkele mensen, die nooit verwezenlijkt worden. Want mijn tegenstander is aan de macht en die hebben de mensen hem zelf verleend. Zijn activiteit zal zo sterk toenemen dat hij opnieuw gebonden moet worden, dat er daarom al een einde moet komen opdat zijn activiteiten aan banden worden gelegd, daar anders geen mens meer zalig zou kunnen worden.

En op die tijd is al geweest sinds het begin van deze verlossingsperiode, en al mogen voor u, mensen deze aankondigingen nog zo ver weg lijken, eenmaal wordt ook de toekomst tot tegenwoordige tijd - dat moet u steeds weer gezegd worden. En daarom moet er ook een geestelijke ommekeer komen, echter niet meer op deze aarde maar in een wereld van vrede en zaligheid. Er zal een nieuw ontwikkelingstijdperk beginnen met geestelijk hoogstaande mensen, die Ik als geloofsgetrouw van deze aarde zal wegnemen en weer op de nieuwe aarde terug zal zetten. Dan is er een geestelijke ommekeer ingetreden en de mensen zullen weer leven in vrede en eendracht, in voortdurende verbinding met Mij - hun God en Vader - en met de zalige wezens in mijn rijk. Dan heerst de liefde weer op aarde en mijn tegenstander kan geen invloed meer uitoefenen op de mensen van de nieuwe aarde. Hij is gebonden voor een eindeloos lange tijd tot de mensen zelf hem weer de ketenen losmaken en hem zijn beïnvloeding opnieuw mogelijk maken. Daarvoor echter heerst er een lange tijd van vrede en zaligheid.

Amen

BD.7875

17 april 1961

Hernieuwde kluistering - Motivering van de ongewone openbaringen

Op ongewone manier openbaar Ik Mij aan u mensen voor het einde, doordat Ik u kennis doe toekomen waaruit u de consequenties moet trekken. Een kennis die u tot

nu toe werd onthouden omdat het niet nodig was voor uw zielenheil, omdat er altijd nog tijd bleef tot verandering van uw wezen en u deze verandering ook nog in het rijk hierna ten uitvoer kon brengen, ofschoon onder veel zwaardere omstandigheden - maar het was mogelijk gered te worden zolang de tijd niet afgelopen was die u tot bevrijding uit de vorm is toegestaan.

Maar nu loopt deze tijd ten einde en dat betekent voor u: of uw terugkeer tot Mij of de hernieuwde weg door de scheppingen van de aarde. De kennis van het laatstgenoemde is u echter tot nu toe onthouden, want het had u alleen maar aanleiding gegeven onder een zekere dwang door het aardse leven te gaan. Ik oefen echter geen dwang uit ter wille van de voleinding. Maar nu gaat het om de laatste vrije beslissing van de mens, het gaat om verlossing of hernieuwde kluistering van de ziel, omdat na het einde van deze aarde een opwaartse ontwikkeling in het geestelijke rijk voor een lange tijd onmogelijk is. Want de poorten van dat rijk gaan zolang dicht tot op de nieuwe aarde weer een toestand ingetreden is dat de mensen ook weer onvoltooid van deze aarde heengaan, en mijn erbarmende liefde hen dan weer helpen wil om zich in het hiernamaals te ontwikkelen. Maar voordat nu deze verlossingsperiode ten einde loopt, pas Ik nog alle middelen toe om u te bewaren voor het verschrikkelijke lot van de hernieuwde kluistering. En daarom geef Ik u mensen de kennis welke weg u vroeger bent gegaan tot u uw belichaming als mens op aarde bereikte.

En daarom zijn mijn openbaringen ook ongewoon, omdat de meeste mensen deze kennis ontbreekt. Daar echter het lot van de hernieuwde kluistering pas nu voor de mensen een dreigend onheil is, omdat tot nu toe altijd nog de mogelijkheid bestond om zich in het rijk hierna te voltooien, als het op aarde verzuimd werd, was het ook voor de mensen tot nu toe niet nodig dat zij iets over de eerder gegane ontwikkelingsgang wisten - alhoewel Ik soms toch mensen direct kon aanspreken en hen met deze kennis vertrouwd maakte.

Maar nu is de tijd gekomen waarin de mensen in het grootste gevaar zijn, waarin het hun echter ook mogelijk is dit gevaar uit de weg te gaan als zij serieus een verandering nastreven. De kennis van de ontwikkelingsgang, van de hernieuwde kluistering in de materie, moet hen aansporen tot deze verandering van wil. En daarom openbaar Ik Mij ongewoon, daarom zend Ik een weten tot de aarde dat voor de mensen een uitermate zegenrijke uitwerking kan hebben als zij er maar aandacht aan schenken, als zij mijn aanspreken op zich laten inwerken, daarover nadenken en daaraan beantwoordend nu ook hun leven leiden.

Maar het zijn er slechts weinig die geloven wat hun op ongewone wijze verteld wordt. En tot geloven dwingen kan Ik niet. Daarom kan Ik ook niet anders dan Mij door mensenmond openbaren, want een afgedwongen geloof is waardeloos en

brenge de ziel geen vooruitgang. Maar het is toch een belangrijk licht dat u mensen nog geschonken wordt, want Ik zelf openbaar u mijn heilsplan van eeuwigheid. En als u in dit "licht" wilt wandelen zult u ook met zekerheid de juiste weg gaan, want al spreek Ik door mensenmond, is dit toch een bewijs van mijn liefde als Ik rechtstreeks mijn woord naar de aarde zend. Het is een bewijs van mijn tegenwoordigheid of anders gezegd: u kunt van een buitengewone genadegave spreken als u over dingen onderwezen wordt die voor het verstandelijk weten van een mens ontoegankelijk zijn, die u dus niet door medemensen verklaard kunnen worden als Ik tenminste niet zelf deze mens ongewoon benader.

Sla daarom acht op mijn ongewone openbaringen, verwerp ze niet als mensenwerk. Geloof dat alleen mijn liefde zich aan u wil openbaren omdat Ik u zou willen redden voor het einde, omdat Ik u allen het lot van de vernieuwde kluistering zou willen besparen. Deze kluistering is evenwel onvermijdelijk als u niet gelooft.

Amen

BD.7997

18 september 1961

Kringloop - Beëindiging van een verlossingsperiode

De kring sluit zich. Een verlossingsperiode die een lange tijd geleden begonnen is en die een heel belangrijke verlossingsperiode genoemd kan worden loopt ten einde, want Ik zelf ben in deze periode op de aarde neergedaald om voor al het gevallen geestelijke het verlossingswerk te volbrengen. En na dit verlossingswerk konden de eerste gevallen geesten terugkeren die Mij nu erkennen en die eeuwig bij Mij verblijven, omdat zij zich vrijwillig weer omgevormd hebben tot liefde.

Maar nu begint een nieuwe verlossingsperiode, en hiertoe is van tevoren het oplossen van de materiële scheppingen in, op en boven de aarde nodig en een totale omvorming van het aardoppervlak. En al het geestelijke zal dan weer zijn juiste plaats moeten innemen al naar gelang ieders graad van rijpheid. Er zullen nieuwe scheppingen ontstaan die het geestelijke opnemen volgens de graad van rijpheid ervan, en dit tot verdere ontwikkeling brengen. En er zal ook een nieuw mensengeslacht zijn, voortkomend uit de Mij trouw gebleven mensen die de laatste geloofsstrijd op deze aarde doorstaan, en zodoende de laatste grote geloofsproef hebben afgelegd.

Deze mensen vormen de stam van het nieuwe geslacht dat de nieuwe aarde zal bewonen, terwijl het Mij nog volledig weerspannige gekluisterd wordt in de vaste materie en zijn ontwikkeling omhoog opnieuw begint.

Er is een aardse periode voltooid, dat wil zeggen: dat er weer een kringloop haar hoogtepunt heeft bereikt dat veel zielen de uiterlijke vorm konden verlaten en voorgoed in het geestelijke rijk zijn teruggekeerd. Dat zij dus de algehele verlossing bereikt hebben door Jezus Christus en zij nu in het geestelijke rijk hun levensdoel vervullen. Dat zij nu scheppen en werken volgens mijn wil die evenwel ook de hunne is, en dat zij steeds verder omhoog stijgen omdat er in het lichtrijk geen grenzen gesteld zijn en al mijn kinderen eeuwig naar Mij zullen streven. Want het verhoogt hun zaligheid steeds de vervulling van hun liefde te ondervinden en toch nooit te verzwakken in het verlangen naar mijn liefde.

En evenzo gaat ook het proces van het terugvoeren van het geestelijke op de aarde verder. Want eindeloos lange tijden en talloze ontwikkelingsperioden moeten nog voorbijgaan, voordat al het geestelijke verlost is. Ik zeg dit tot u mijn dienaren op aarde. omdat Ik maar weinig mensen kan inwijden in mijn heilsplan, want maar weinige begrijpen mijn besturen en werken om het gevallen geestelijke naar de zaligheid terug te leiden.

En steeds zeldzamer worden de verbindingen vanaf de aarde tot Mij, steeds zeldzamer is een levend geloof te vinden dat voorwaarde is dat Ik de mensen dit weten kan doen toekomen. Waar het Mij echter mogelijk is, daar werk Ik voortdurend op de mensen in door het spreken van hen die zich Mij aanbieden voor dienende werkzaamheden. Zij vinden weliswaar weinig geloof bij hun medemensen, maar desondanks openbaar Ik door mijn boden mijn heilsplan aan alle mensen die mijn openbaringen willen aannemen.

Ik laat hun weten dat er weer een verlossingsperiode ten einde loopt en een nieuwe begint. Dit zal een buitengewoon smartelijke gebeurtenis zijn voor hen die niet geloven, die zich helemaal aan mijn tegenstander hebben overgegeven, die in deze periode hun verlossing niet vonden en daarom de eindeloze weg van ontwikkeling nog eens moeten gaan. Ik zou hen graag voor dit alles willen bewaren. Ik zou hen terug willen voeren en ze binnenleiden in de hemelse gelukzaligheid, maar Ik kan mijn liefde niet tegen de wettelijke ordening in laten gaan.

De mensen moeten in het laatste stadium van hun ontwikkeling weer binnen gaan in de eeuwige ordening, anders kan Ik ze niet opnemen in mijn rijk dat zij eens vrijwillig verlaten hebben.

Deze ontwikkelingsperiode waarin Ik zelf in de mens Jezus over de aarde wandelde, is buitengewoon zegenrijk geweest. En zodoende hadden alle mensen zich vrij kunnen maken van mijn tegenstander omdat zij alleen maar de genaden van mijn verlossingswerk hadden behoeven te benutten, want mijn verlossingswerk werd volbracht voor alle mensen van het verleden, het heden en van de toekomst.

En de kennis daarover zal ook weer op de nieuwe aarde tot de mensen gebracht worden door mijn geest, want mijn onmetelijke liefde wil al het gevallen helpen om opwaarts te gaan. En zodra de mens zich al door Mij laat leiden, zodra hij zijn weerstand opgeeft en Mij zelf erkent in Jezus Christus, is hij ook de weg van de terugkeer naar Mij opgegaan die de mens Jezus hem voorgegaan is. Dan zal hij ook in de wet van de eeuwige ordening binnengaan en ook voor hem zal eenmaal de weg over de aarde ten einde zijn, hij zal vrij komen van zijn uiterlijke gedaante en ingaan in het rijk van licht en zaligheid.

Amen

BD.8219

21 juli 1962

Het "rechtzetten" van het geestelijke aan het einde

Het uur van vereffening komt waarin ieder mens zich verantwoorden moet voor zijn Rechter, want eens moet de orde weer tot stand gebracht worden en ieder mens zal zich moeten verantwoorden die deze ordening van eeuwigheid heeft overtreden. Er zal een gerechtelijke uitspraak worden gedaan en iedere ziel zal het lot toebedeeld krijgen dat zij zichzelf heeft bereid. Het door de vorm gegane geestelijke wordt daarheen verplaatst waar het naar zijn graad van rijpheid behoort. De oude schepping wordt opgelost, dat wil zeggen al haar vormen worden veranderd in scheppingswerken van een geheel andere aard. Het niet verlost geestelijke wordt in deze nieuwe vormen geplaatst om weer de weg van verlossing te beginnen of voort te zetten volgens zijn graad van rijpheid.

Nog bent u mensen actief naar eigen lust en vreugde en u wordt daarbij niet gehinderd, al is uw handelen nog zo goddeloos. Maar er zal spoedig een einde aankomen en u mensen zult niet meer naar eigen wil kunnen werken, omdat de tijd is verstreken waarin u voor uw zielenheil bezig kon zijn. Want u hebt de tijd niet benut naar de wil van God maar het omhulsel van de ziel nog versterkt. En u hebt daarmee uzelf dat lot bereid doordat u meer en meer aan de materie verslaafd bent. Daarom zult u ook weer tot de materie worden die u reeds lang overwonnen had.

Maar eenmaal moet de wet van de eeuwige ordening weer vervuld worden en al het geestelijke dat als mens over de aarde gaat moet opnieuw gevormd worden, want de positieve ontwikkeling moet doorgaan vanaf waar ze werd onderbroken. Ook moet het geestelijke dat als mens op aarde gefaald heeft weer opnieuw de mogelijkheid gegeven worden zich in te passen in het terugvoeringsproces, wat wel een uiterst hard oordeel genoemd kan worden maar toch steeds overeenkomstig de vrije wil van de mens is, die hij op de aarde opnieuw misbruikte, wat weer de hernieuwde kluistering van zijn ziel in de materie tot gevolg heeft. Zij wordt weer

opgelost en moet de eindeloos lange weg door de schepping weer afleggen, tot zij weer het stadium van menszijn binnengaat.

Eenmaal zal zij het laatste doel bereiken en elke uiterlijke vorm kunnen verlaten, maar zijzelf zal die tijd verlengen of verkorten tot zij eindelijk verlost het lichtrijk binnen kan gaan. En al is God ook onvoorstelbaar lankmoedig en geduldig en probeert Hij in Zijn liefde steeds weer de mensen ertoe te brengen de juiste wilsbeslissing te nemen, toch is eenmaal de termijn verstreken. En dan treedt Zijn rechtvaardigheid naar voren en Hij brengt de oude ordening weer tot stand, wat echter ook een "rechtzetten" van het geestelijke betekent, een overplaatsen in de uiterlijke vorm die beantwoordt aan zijn graad van rijpheid.

En een dergelijk "rechtzetten" is tegelijkertijd het einde van een aardse of verlossingsperiode. Het vereist de vernietiging van de scheppingswerken op aarde die het nog onverloste geestelijke bergen dat in de gedwongen toestand zijn ontwikkelingsweg aflegt, als ook van mensen die hun bestaan op geen enkele manier benut hebben om vooruit te komen in de ontwikkeling. Zij worden ook weer "rechtgezet", dat wil zeggen weer in de harde materie gekluisterd overeenkomstig hun geestelijke rijpheid. En u mensen staat voor dit einde van de oude aarde, of u het geloofwaardig vindt of niet. En u wordt er steeds weer op gewezen uzelf nog voor het einde te veranderen en u te voegen naar de wet van de eeuwige ordening, waarvoor alleen een leven in liefde vereist is. Want de liefde is het goddelijke principe dat ook u zich als Zijn schepselen eigen moet maken, wil de goddelijke ordening worden aangehouden.

U wordt steeds vermaand door zieners en profeten die u dit dichtbij zijnde einde aankondigen. Zij laten u nadenken over uw eigenlijke levensdoel hier op aarde opdat het einde voor u niet als een verrassing komt. Opdat u niet volledig schuldig voor Gods rechterstoel zult moeten verschijnen, als u niets hebt gedaan om in de laatste vorm als mens rijp te worden. Ook al bent u nog niet bevrijd van uw oerschuld door deze tot onder het kruis te dragen en Jezus Christus te vragen om van deze schuld verlost te worden.

Hij alleen kan u alle schuld ontnemen, en dan kunt u vrij van schuld voor de "rechterstoel" van God treden en hoeft het laatste gericht niet te vrezen. U zult dan uw verblijf op deze aarde kunnen verwisselen voor dat in het geestelijke rijk dat uw ware vaderland is. U zult dan het rijk van de zalige geesten kunnen binnengaan en noch het einde van de oude aarde, noch de hernieuwde kluistering hoeven te vrezen. Want de eeuwige God is geen strenge maar een rechtvaardige Rechter die u allen zal bedenken naar uw eigen wil.

Amen

BD.8427

3 maart 1963

De lage geestestoestand van de mensen vereist een einde

Wie eenmaal is doorgedrongen in geestelijk weten, kan zich ook een oordeel veroorloven over de geestestoestand van de mensheid, en hij zal inzien dat er ook geen geestelijke vooruitgang op deze aarde meer kan zijn. Hij zal kunnen nagaan, dat de geboden van de liefde tot God en de naaste slechts nog heel zelden in acht worden genomen en dat het veronachtzamen van deze geboden voortdurend grotere duisternis ten gevolge heeft. Hij weet ook dat de vrije wil van de mensen zelf doorslaggevend is en dat ook deze misbruikt wordt, omdat hij zich in toenemende mate naar de tegenstander van God wendt en dat daarom ook de mensen in diens macht zijn.

Wel zou er redding kunnen bestaan, als de mensen maar bereid waren Gods woord aan te nemen dat Hij zelf naar de aarde zendt en dat ook waarlijk de kracht heeft een verandering van het menselijk denken te bewerkstelligen. Maar juist deze bereidheid ontbreekt en zo gaat de mensheid onherroepelijk het einde tegemoet, opdat aan de toestand van materiële gerichtheid een einde zal worden gemaakt en een nieuwe verlossingsperiode ingeleid, die de eindeloze val terug in de diepte tegenhoudt en het wezen dat als mens gefaald heeft, weer wordt opgenomen in het terugvoeringsproces volgens goddelijke wil.

Wie is doorgedrongen in geestelijk weten is ook al het gebeuren begrijpelijk, hij weet dat een tijdperk van verlossing ten einde loopt en er een nieuw begint, omdat hij op de hoogte is van de oorzaak van de toestand van materiële gerichtheid van de mensen en ook dat Gods liefde steeds weer nieuwe mogelijkheden schept de wezens die eens uit Hem waren voortgekomen naar het doel te voeren. En alleen door zulke, in geestelijk weten doorgedrongen mensen kan een weinig hulp worden geboden, doordat dezen ook de medemensen in kennis stellen van hun weten - maar ook nu weer moet de vrije wil bereid zijn zo'n weten aan te nemen. En de wil van de mensen is uitermate verzwakt.

Weliswaar zou de mens zich altijd in de toestand van kracht kunnen plaatsen en ook een sterkere wil krijgen, maar daartoe is het nodig dat hijzelf in de liefde leeft en de weg inslaat naar Jezus Christus, die door Zijn kruisdood onmetelijke genaden verwierf, dus ook versterking van de wil. Werken van liefde zullen de mens steeds kracht opleveren en een roep tot Jezus zal versterking van de wil geven, want dan is ook de wil al niet meer geheel van God afgewend, want wie in de liefde werkzaam is, brengt ook de band met God, als de eeuwige Liefde, tot stand. En wie Jezus

Christus aanroept, erkent Hem als Verlosser van de wereld en bijgevolg ook God zelf, die in Jezus Christus mens is geworden.

U allen zult dus aan de toestand van zwakte kunnen ontsnappen, u bent in uw krachteloosheid niet aan u zelf overgelaten, veeleer staat u altijd de kracht ter beschikking, wanneer u er maar naar verlangt. En u zult daar steeds over worden ingelicht van de kant van hen die dit weten bezitten, maar zolang u hart en oren afsluit gaan de woorden zonder effect aan u voorbij en blijft u in uw zwakheid en duisternis en komt u het doel van uw leven niet na. Dwang wordt echter van de kant van God niet op u uitgeoefend, uw wil is volledig vrijgelaten hoe u de onderrichtingen van uw medemensen opneemt, maar ze worden u aangeboden, zodat u ook zelf deze beslissing zult kunnen nemen.

Wanneer echter uw eigen wil zich daar tegen verzet en u de weg uit de toestand van duisternis niet vindt, zult u in een netwerk van leugen en dwaling verstrikt zijn, dat u dan zelf niet meer zult kunnen stukscheuren omdat het u geboeid houdt en u door de tegenstander van God, zelf werd omgeworpen. En dan blijft er nog maar die ene mogelijkheid: je macht van de tegenstander te breken, dat wil zeggen: hemzelf de mogelijkheid te ontnemen de mensen op de aarde in het nauw te brengen, wat een uiteen doen vallen van de aarde met al haar scheppingen, alsook van alle levende wezens tot en met de mens, betekent - voor u, mensen dus een einde, met de kluistering die er op volgt in de harde materie, en een omvormen van al de materiële scheppingen ten behoeve van het opnemen van het nog gebonden geestelijke dat zich eveneens positief ontwikkelen moet op deze aarde.

Een geestelijke ommekeer op deze aarde is niet mogelijk omdat de mensen daartoe niet de wil opbrengen. Maar wat nadien komt, zal ook een geestelijke ommekeer laten zien, want na de ondergang van de oude aarde zal er een nieuwe aarde ontstaan met onvergelijkbaar mooie scheppingen, met geestelijk rijpe mensen, die hun geloofs- en wilsproef op deze aarde doorstonden en als stam van het nieuwe mensengeslacht geplaatst worden op de nieuwe aarde. Want dezen hebben een geest die gewekt is, ze zijn op de hoogte van de liefde Gods en Zijn besturen en werkzaam zijn in het universum, en ze weten ook dat alle scheppingen er alleen maar toe dienen al het eens gevallen geestelijke helemaal rijp te laten worden, zij weten dat de goddelijke ordening in acht moet worden genomen en dat alles wat uit de goddelijke ordening treedt, eindeloze tijden nodig heeft om eens weer het doel te bereiken zich aan de wet van de eeuwige ordening aan te passen en een leven te leiden in onbaatzuchtige liefde.

En aan het einde van een periode op aarde is de liefde onder de mensen volledig bekoeld, dus is er dan ook diepste duisternis op aarde, want alleen de liefde is het licht dat dringt door de duisternis. En alleen wie in de liefde leeft, zal ook in

geestelijk weten doordringen, hij zal het licht zelf in zich doen ontbranden en voor hem zijn alle verschikkingen van de duisternis voorbij. En dit heldere licht zal de nieuwe aarde verlichten en alle mensen zullen in het licht wandelen want ze leven in de liefde en gaan met God, die zelf de Liefde en het Licht is van eeuwigheid.

Amen

BD.8430

5 maart 1963

De hernieuwde kluistering is onafwendbaar voor de aanhangers van Gods tegenstander

Vol erbarmen rust mijn oog op de ontaarde mensheid die zich in de macht van mijn tegenstander bevindt en zelf niet gewillig is zich aan hem te ontworstelen. Zij heeft zich vrijwillig aan hem overgegeven en daardoor ontnemt zij Mij zelf het recht om krachtig in te grijpen. Ik ga niet tegen de wil van mijn tegenstander in omdat u zichzelf aan hem kado geeft, maar hij trekt u steeds dieper naar beneden en veroorzaakt uw verderf. U valt in die diepten terug van waaruit u eens uw ontwikkelingsweg over de aarde begon en vanwaar u door alle scheppingen heen moest gaan om eindelijk uw bestaan als mens te bereiken. En nu zal u hetzelfde lot ten deel vallen omdat u het zelf wilt en niets doet om als mens aan zijn macht te ontvluchten. En al wordt deze kennis u ook ter overweging gegeven, u wilt er niet in geloven. En er is bijna geen middel meer om uw denken te veranderen, alleen grote rampspoed die over de aarde komt voordat het einde komt, brengt dit nog teweeg. Zolang u denken kunt is er altijd nog de mogelijkheid dat u een keer over uzelf nadenkt, dat u zich met uw lichamelijke dood bezighoudt en uzelf afvraagt wat er hierna zal zijn. Maar zulke gedachten houdt u meestal ver van u. U gelooft helemaal niets en meent dat met de dood van het lichaam alles voorbij is.

Maar u vergist zich geweldig en u moet voor deze dwaling zwaar boeten. U neemt echter ook geen waarheidsgetrouwe uitleg aan, en door dwang kunt u niet beïnvloed worden. En komt er grote nood over u, dan komt u ook alleen maar in opstand tegen de Macht die dat over u laat komen. Want zodra u in grote nood komt wilt u daar graag iemand voor verantwoordelijk stellen, zelfs als u een God en Schepper loochent. Maar tegen de slagen van het lot zult u niets kunnen uitrichten, en dan zult u ook een Macht moeten erkennen die sterker is dan u. Daarom zijn zulke slagen van het noodlot en ongewoon grote ellende nog de enige middelen die uw denken kunnen veranderen. Ik moet ze aanwenden met het oog op het einde en in verband met het lot dat Ik nog van u zou willen afwenden. Betreur niet de mensen die plotseling uit het leven worden weggeroepen, want zij kunnen in het hiernamaals nog tot inzicht komen, als zij nog niet geheel en al aan mijn tegenstander ten prooi

gevallen zijn en dan ook nog in de diepte wegzinken om opnieuw in de materie gekluisterd te worden. Maar wee degenen die het einde beleven zonder hun levenswandel, hun denken en hun ongelovigheid te veranderen. Voor hen is er geen redding meer. En ook het grootste erbarmen mijnerzijds, mijn oneindige liefde voor al mijn schepselen, kan dat lot van een hernieuwde kluistering niet van hen afwenden. Want het is de enige mogelijkheid dat de ziel ooit tot voleinding kan komen, dat zij na een oneindig lange tijd weer als mens de weg over de aarde gaat en bewust de weg tot Mij gaat om vrij te worden van elke uiterlijke vorm.

En deze hernieuwde kluistering is een daad van mijn liefde, omdat Ik zulke zielen aan de macht van mijn tegenstander onttrek en weer onderwerp aan mijn wil. Want de ziel kan zich als mens alleen dan van hem bevrijden als zij bewust Jezus Christus aanroept om verlossing. En omdat de mensen op aarde nu niet meer in Hem geloven en Hem om hulp vragen, kunnen zij ook niet bevrijd worden uit deze macht van de tegenstander die hen onherroepelijk naar beneden trekt in zijn rijk. Maar u mensen hebt een vrije wil en zou u om die reden evengoed tot de goddelijke Verlosser kunnen wenden, en dan was u gered voor tijd en eeuwigheid, als tot hem. U doet het echter niet en moet daarom de gevolgen van uw, zich tegen Mij verzettende wil, ook op u nemen.

Maar altijd weer zal Ik u de kennis daarover doen toekomen. Ik zal een ieder persoonlijk aanspreken door de "stem van het geweten". Ik zal hem de vergankelijkheid van alle wereldse vreugden en goederen laten inzien en hem zelf door nood en leed laten gaan. En tenslotte zal Ik nog door de elementen der natuur tot hem spreken. Maar zijn wil dwing Ik niet, en daarom is aan hem zelf ook het lot te wijten dat hij tegemoet gaat. Ik zou hem onbegrensde zaligheid willen schenken, maar hijzelf kiest de toestand van onzaligheid, de toestand van de grootste kwellingen en van het geketend zijn. Daarom zal hij krijgen wat hij begeert, want zijn hang naar de materie veroorzaakt voor hem weer de hernieuwde kluistering in de hardste materie. Want al staat Mij ook alle macht ter beschikking, Ik zal niet dwangmatig op de wil van een zelfbewust wezen inwerken. Anders zou Ik tegen mijn wet van ordening ingaan, wat nooit en te nimmer mogelijk is. Maar tot aan het einde zal Ik tot de mensen spreken. En wie op mijn woorden acht slaat zal gered worden van het lot van de hernieuwde kluistering. Hij zal Mij eeuwig dankbaar zijn dat mijn liefde hem achtervolgd heeft tot hij zich veranderde.

Amen

BD.8511

28 mei 1963

Kunnen de uiteengevallen partikeltjes lijden?

Ieder wezen raakt zijn zelfbewustzijn weer kwijt wanneer het als mens volledig tekort is geschoten, en het lot van de hernieuwde kluistering niet meer kan ontlopen. En dit is het verschrikkelijkste dat het kan overkomen. Want ofschoon het wezen dan, doordat het is uiteengevallen in ontelbare deeltjes, niet meer als volledig wezen gevoelens kan ervaren zoals u, mensen het aanneemt, zo zijn het toch onvoorstelbare kwellingen, omdat het wezen eertijds in vrijheid was geschapen en ook als mens al een deel van zijn vrijheid had teruggewonnen, terwijl het nu gebonden is en deze kluistering als een ontzettende kwelling ondergaat.

Want ik-bewuste wezens waren de eens van Mij uitgestraalde kracht, zij waren in de hoogste graad levensvatbaar, dus niet slechts dode vormen. Maar dat werden zij toen zij van Mij waren afgevallen. Want toen de geestelijke substanties verhard waren was het eigenlijke leven daaruit vervlogen, anders gezegd, mijn kracht vervulde deze vormen niet meer met straling die aan alles pas het leven geeft. En de uiteengevallen partikeltjes zijn ook weer zolang zonder leven, zolang ze niet door mijn liefdekracht bestraald kunnen worden.

Maar dat deze "dode" deeltjes desondanks nog gevoelig kunnen zijn is voor u, mensen onbegrijpelijk. Anders zouden ze echter nooit reageren als de macht van mijn liefde ze zoekt te vangen en te omsluiten, zodat het gevallen geestelijke tot materie kan worden omgevormd. Want ook zijn weerstand is een reactie die bewijst dat het geestelijke bepaalde kwellingen ondergaat en zich daartegen verzet. En in deze toestand van kwelling bevindt zich de gehele schepping, want ze is onderworpen aan een wet waarvan Ikzelf de Maker ben. Ze is onvrij en moet zich plaatsen onder mijn wet van eeuwigheid, wat voor de eertijds in vrijheid geschapen geestelijke (wezens) bijzonder kwellend is. Maar zouden ze deze kwelling niet gewaar kunnen worden, dan zou er eeuwig geen ommekeer vanuit de dode toestand meer mogelijk zijn.

U, mensen zult dit weliswaar nooit kunnen begrijpen, maar u moet het geloven, anders zou u nooit een afglijden in de diepte behoeven te vrezen en u zou volledig onverschillig zijn wat er met u na de dood van uw lichaam gebeurt. Op aarde hebt u weer het zelfbewustzijn en u bent tot op een zekere hoogte vrij en toch bent u niet geheel gelukkig, zolang u nog niet door een volledige overgave de verbinding met Mij hebt gevonden. Zolang u leeft kunt u deze verbinding nog bereiken, verliest u echter weer uw zelfbewustzijn dan is ook elke vrijheid verloren. Uw werkzaamheid wordt dan weer volgens mijn wil bepaald en u kunt helemaal geen eigen wil gebruiken. U bent dan gebonden in de diepste duisternis, want u weet niets over uw bestaan omdat u uiteengevallen bent, en moet altijd alleen maar die functies uitoefenen waarvoor uw God en Schepper u bestemd heeft.

En als u eenmaal in een toestand van zielenrijpheid deze lange tijd in de "je moet" toestand kunt overzien, dan zult u ook over die onmetelijke kwellingen weten waardoor uw ziel in ontelbare, telkens andere vormen heen moest gaan. En dan zult u ook begrijpen waarom mijn liefde u voortdurend aanspoort en waarschuwt dit ontzettende lot te ontgaan. Want u kunt niet meer in het "niets" vergaan, en omdat u onvergankelijk bent - alleen eenvoudigweg uiteengevallen - zal dat wat bestaan blijft, ook nooit zonder gevoelens zijn. U, mensen zult steeds moeten volstaan met datgene wat Ik u als waarheid doe toekomen, want Ik wil onjuiste veronderstellingen recht zetten, zoals ook die dat het uiteengevallen geestelijke geen vermogen tot gewaarworden zou hebben, dus dat zijn toestand er een is van "niet zijn". Dan zou de ontwikkelingsgang geen rijp worden zijn tot aan de staat waar het weer als mens zijn zelfbewustzijn verkregen heeft. Want alleen door lijden of dienen wordt al het wezenlijke zowel vóór zijn belichaming als mens. alsook gedurende het menszijn verlost. Er mag niet vergeten worden welk een verschrikkelijke schuld het wezen op zich heeft geladen door zijn afval van weleer, en hoe het deze schuld nu weer vergroot als het de laatste genadetijd als mens onbenut laat en weer in de diepte wegzinkt.

En ofschoon een totale delging van zijn schuld door het wezen zelf niet mogelijk is, moet het toch boeten en lijden zolang het niet van die schuld bevrijd is door het verlossingswerk van Jezus Christus. Dit werk van genade en ontferming van Jezus aan te nemen in het aardse leven is de opdracht van de mens, want hij zou daardoor makkelijk opwaarts kunnen gaan. Maar als hij nu weer faalt en geen hulp van boven aan wil nemen, als hij weer afglijdt naar de diepte, dan is het ook begrijpelijk dat zijn lijdensweg opnieuw begint als zijn ziel weer uiteenvalt - en de weg door de schepping weer begint.

Ook aan het leed zal geen einde komen tot die grote schuld eenmaal gedelgd wordt door Jezus Christus, als de wil van de mens bereid is de weg te gaan tot het kruis en Hem vergeving van zijn schuld afsmeekt. Deze grote genade staat u mensen op aarde ter beschikking. Maar als u ze niet benut en daaraan voorbijgaat zal ook uw leed geen einde nemen, want u bevindt zich dan op grote afstand van Mij, uw God en Schepper, en dat betekent onvrijheid, licht- en krachteloosheid - en zodoende zult u ook niet zalig kunnen zijn.

Amen

BD.8603

1 september 1963

Het lot van de God loochenaars

Het is de grootste triomf van de tegenstander wanneer hij een mens van het geloof in een God heeft afgebracht, die de wereld liet ontstaan en ook hem zelf heeft geschapen. Dan heeft hij bereikt wat hij wilde bereiken, namelijk God volledig te verdringen uit de gedachten van de mens. Dan hoeft hij niet meer bang te zijn hem te verliezen. Maar de mens die een God geheel loochent is in zijn leven ook een liefdeloos mens. Daarom heeft de tegenstander invloed op hem, terwijl een mens die nog een vonkje liefde in zich heeft toch nog tot het inzicht kan komen dat er een werkelijke Macht bestaat, die zijn levenslot bepaalt en van wie hij zelf afhankelijk is. De eerstgenoemde echter is met al zijn zinnen aan de wereld gehecht. Voor hem bestaat er buiten deze wereld niets, hij waant dat alles voorbij is en hij in het "niets" terugkeert na zijn lichamelijke dood, en daarom geniet hij zoveel als mogelijk van wat het aardse leven hem biedt.

Zulk een mens kan ook over een scherp verstand beschikken, hij wordt echter door Gods tegenstander misleid en zal zich zelfs aanmatigen "bewijzen" te kunnen aanvoeren die het geloof in God teniet zouden moeten doen. Alle scheppingen tracht hij te verklaren als uit een natuurkracht ontstaan, dat deze natuurkracht echter een Wezen moet zijn dat moet kunnen denken en een Wil heeft, wil hij niet toegeven. En zijn denken zal ook net zolang foutief en verward zijn totdat hij een klein lichtje in zich ontsteekt door daden van liefde, waarover hem echter ieder weten ontbreekt. Hij is dus nog geheel en al in de boeien van de tegenstander.

En daarom gaat zulk een God loochenaar met grote zekerheid een hernieuwde kluistering tegemoet, want hij faalt volkomen bij zijn laatste beslissing op aarde. Hij is nog net zo weerspanning tegen God als hij eertijds was bij zijn afval van God, hij behoort bij de tegenstander en moet uiteindelijk ook zijn lot met hem delen.

Zo'n mens kan door verstandelijk redeneren ook geen opheldering gegeven worden, hij wil niet geloven en hij zal daarom ook alle geestelijke kennis verwerpen als inbeelding en fantasie. Zo'n mens nu een geestelijk weten te willen bijbrengen zou volledig tevergeefs zijn, want Gods tegenstander is zijn heer en die zal nooit dulden dat hem iets duidelijk wordt. Hij zal hem in steeds diepere duisternis dompelen en de verblindende lichten van de wereld des te feller aan hem doen voorkomen, zodat deze mens totaal onbekwaam is geestelijke dingen te geloven. De tegenstander heeft hem geheel in bezit genomen en laat hem ook niet meer los.

Het gaat in het aardse leven echter alleen daarom dat de eertijds gevallen oergeest nu in het stadium als mens God erkent, dat zijn oerschuld van hem wordt afgenomen, wat alleen door Jezus Christus kan gebeuren. Hem moet hij erkennen en Zijn verlossingswerk aannemen, want daarmee neemt hij ook God zelf aan die in Jezus het werk van verzoening voor zijn oerschuld heeft volbracht.

Maar zolang de mens volledig ongelovig door het aardse leven gaat blijft hij belast met zijn schuld en kan het geestelijke rijk nooit binnengaan, maar hij moet de ontwikkelingsgang door de scheppingen der aarde opnieuw afleggen in ontzettende kwelling en weer eindeloze tijden lang. Want ook in het rijk hierna zal het niet lukken een God loochenaar van mening te doen veranderen en hem te bewegen zijn weerstand tegen God op te geven, want hij sluit zich net zoals op de aarde af van alle leringen, en tegen zijn wil in kan in hem geen licht ontstoken worden.

Maar zou het een mens op aarde die meent niet te kunnen geloven serieus te doen zijn de waarheid te weten te komen of er werkelijk een God en Schepper bestaat, dan zouden die moeiten waarlijk niet zonder succes zijn. Dan zou hij er altijd weer over nadenken en ook verstandelijk tot een andere conclusie komen, want er zijn genoeg bewijzen in de schepping die hem tot andere gedachten zouden kunnen brengen. Alleen moet de wil om de zuivere waarheid te weten te komen aanwezig zijn. Maar deze wil ontbreekt bij die mensen die zich in de macht van de tegenstander bevinden, en zij gaan daarom in volledige geestelijke duisternis door het aardse leven. Maar ook zulke mensen worden steeds weer geconfronteerd met genaden, altijd weer worden zij onopvallend geholpen, want Gods liefde achtervolgt ook zulke mensen en zoekt ze voor zich te winnen. Hij reikt hun altijd weer Zijn hand, die zij alleen maar hoeven te grijpen om zich dan ook uit de macht van de tegenstander te kunnen bevrijden. Maar nooit wordt hun wil gedwongen. En daarom bepaalt die mens zelf zijn lot en moet hij weer in gekluisterde toestand de weg over de aarde gaan, overeenkomstig de wet van de eeuwige ordening.

Amen

BD.8656

26 oktober 1963

God voert Zijn heilsplan door

U zult nooit in staat zijn Mij tegen te houden bij de uitvoering van mijn heilsplan van eeuwigheid. Ik heb wel gezegd dat u door innig gebed veel van u kunt afwenden, maar mijn heilsplan is gebaseerd op de wil van de mensen, die Ik van eeuwigheid doorzag. Dus kon Ik ook dienovereenkomstig de tijden bepalen waarin zich grote omwentelingen afspelen, en Ik zal me ook aan deze tijden houden. Ik kan voor iedereen op grond van zijn innig gebed voorvallen afwenden. Ik kan iedereen zo leiden dat hij niet getroffen wordt door gebeurtenissen die Ik over de mensen laat komen en waarmee Ik mijn doel bereiken wil, namelijk het tot stilstand gekomen terugvoeringsproces voort te zetten. Maar ongewone gebeurtenissen heb Ik u steeds vooraf verkondigd, en deze voorspellingen zullen ook vervuld worden omdat zij vervuld moeten worden, wil de goddelijke ordening weer hersteld worden.

Ik weet waarlijk sinds eeuwigheid wanneer er niet meer naar de goddelijke orde geleefd wordt en kon daarom ook op deze tijd wijzen en de grote omwentelingen vermelden, die onherroepelijk zullen plaatsvinden volgens mijn aankondigingen. De mensen zullen echter nooit zonder te twifelen deze aankondigingen geloven, want het gaat het menselijke begrip te boven wat hun als spoedig te verwachten voorspeld wordt. Zij zullen weliswaar aan het verloop van het wereldgebeuren kunnen zien dat een verandering moet intreden omdat de mensen op een laag geestelijk niveau zijn aangeland, dat duidelijk te herkennen is aan de genotzucht en het overgrote verlangen naar aards welzijn, aardse goederen - eer en macht. Zij zouden dus door de tekenen des tijds kunnen inzien, dat zulke aankondigingen ten volste gerechtvaardigd zijn zodat zij ernstig genomen moeten worden en daarmee in overeenstemming nu hun eigen levenswandel leiden. Maar de ongelovigheid is al te groot dat aan zulke aanwijzingen gehoor geschonken wordt van de kant der mensen. Zij leven ongeremd een puur aards leven en wijzen alle gedachten aan een ingrijpende verandering van zich af. En daarom zal de mensheid overrompeld worden door een natuurgebeuren van catastrofale aard, die van zo'n omvang is als de aarde nog nooit beleefd heeft. Deze brengt ook voor veel mensen het eind van hun leven en leidt tot een chaos van de grootste omvang, wat een overgrote ellende voor de mensen inhoudt.

En dit is een laatste teken van vermaning en zal ook steeds weer aan de mensen verkondigd worden. Mijn boden moeten de mensen daarop wijzen, opdat zij de waarheid herkennen wanneer deze gebeurtenis plaats vindt en zij de laatste tijd tot aan het kort daarop volgende einde nog goed benutten voor de voltooiing van hun ziel.

Mijn boden zullen echter maar weinig of geen geloof vinden, maar toch geef Ik hun de opdracht altijd te spreken waar daartoe de gelegenheid is. De mensen willen niet gestoord worden in hun genotsleven, maar zij zullen plotseling opgeschrikt worden en de komende gebeurtenis kan voor ieder afzonderlijk mens het einde betekenen en hij zal niets van al zijn aardse goederen mee kunnen nemen naar het hiernamaals. En daaraan moet hij altijd denken, want of hij verder ook niet gewillig is om te geloven, zo weet hij toch dat hij zijn aards leven niet met een dag kan verlengen omdat het uur van zijn dood vaststaat. Hij weet dat ook voor hem eenmaal het einde komt en dat dit iedere dag kan zijn, dat hij dan alles achter moet laten wat zijn levensinhoud uitmaakt. Daarom mag hij de aardse goederen niet zo hoog aanslaan, maar moet zich geestelijke goederen verwerven voor de eeuwigheid. Dan zou hij pas wijs handelen, terwijl een puur aards leven geen teken van wijsheid is maar een verward denken laat zien.

Mijn heilsplan van eeuwigheid wordt uitgevoerd en aan deze dag die Ik Mij gesteld heb wordt ook vastgehouden, omdat het mensengeslacht zijn aardse opgave niet

meer vervult en daarom door de aarde verzwolgen zal worden. Met uitzondering van hen die Mij herkend hebben die in Mij geloven en Mij trouw blijven tot aan het einde, want de aarde moet verder haar doel vervullen als scholingsplaats voor het geestelijke dat zich op de weg van zijn terugkeer tot Mij bevindt.

Daarom kan ook het grote omvormingswerk niet achterwege blijven, en het zal allemaal zo gebeuren zoals Ik het altijd weer voorspeld heb omdat Ik de mensen niet ongewaarschuwd laat. Ik bied iedereen nog genoeg gelegenheid om de weg naar Mij te vinden, om in geloof en liefde tot Mij, de verbinding te zoeken. En waarlijk, dezen zullen worden gered nog voor het einde, want Ik zal hen al tevoren laten sterven opdat zij niet in gevaar komen geheel af te zinken, maar in het hiernamaals nog tot volle ontwikkeling te kunnen komen. Of, Ik zal ze óp het einde van de aarde wegnemen en brengen naar een oord van vrede, omdat zij de nieuwe aarde weer moeten bewonen als stam van het nieuwe mensengeslacht. Geloof het toch mensen wat Ik u altijd weer aankondig, want er is niet veel tijd meer en ieder die van goede wil is kan nog gered worden - opdat hem niet dat verschrikkelijk lot van de hernieuwde kluistering treft.

Amen

* * *